

Sygn. akt III Ca 1713/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Andrzej Dyrda

Sędzia SO Leszek Dąbek (spr.)

SR (del.) Joanna Łukasińska - Kanty

Protokolant Marzena Makoś

po rozpoznaniu w dniu 3 lutego 2016 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa J. F.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 15 lipca 2015 r., sygn. akt I C 118/14

1. zmienia zaskarżony wyrok:

a) w punkcie 2 o tyle, że miejsce zasądzonych w punkcie 1 świadczeń zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 6.400 zł (sześć tysięcy czterysta złotych) z ustawowymi odsetkami za okres od dnia 25 grudnia 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie (w rozumieniu art. 481 § 2 k.p.c.) od dnia 1 stycznia 2016 roku;

b) w punkcie 3 w ten sposób, że ustala, że koszty procesu ponosi powód w 65% (sześćdziesiąt pięć procent), a pozwana w 35% (trzydzieści pięć procent), pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu w Sądzie Rejonowym Gliwicach;

2. oddala apelację w pozostałej części;

3. nie obciąża powoda kosztami postępowania odwoławczego.

SSR (del.) Joanna Łukasińska - Kanty SSO Andrzej Dyrda SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 1713/15

UZASADNIENIE

Powód J. F. żądał zasądzenia na jego rzecz od pozwanej Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 14 780,81zł z ustawowymi odsetkami od dnia 25 12 2013 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając żądanie twierdził, że w dniu 24 11 2013 r. doszło do kolizji drogowej, w której uszkodzony został samochód marki H. (...) będący własnością powoda. Sprawca wypadku był ubezpieczony z tytułu OC w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. Pozwana rozliczyła szkodę metodą „szkody całkowitej”, przyznając odszkodowanie w kwocie 12 800 zł stanowiącą różnicę pomiędzy wartością rynkową pojazdu sprzed szkody a ceną sprzedaży pozostałości pojazdu osobie trzeciej, pomimo, że uzasadnione koszty naprawy samochodu wynoszą 27.580,81 zł i nie przekraczają wartości rynkowej pojazdu.

Pozwana Towarzystwo (...) w W., wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz

od powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Nie kwestionowała swej odpowiedzialności za skutki przedmiotowego wypadku drogowego. Zarzucała, że powód nie dowiódł zasadności swego żądania.

W toku postępowania powód w piśmie procesowym z dnia 29 07 2014 r. rozszerzył powództwo o kwotę 3 718,30 zł.

Sąd Rejonowy w Jastrzębiu Zdroju w wyroku z dnia 21 06 2012r. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5 400 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 25 12 2013 r., oddalił powództwo w pozostałym zakresie i orzekł o kosztach procesu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia jako materialną podstawę orzeczenia przywołał regulacje: art. 822 § 1, 2 i 4 k.c. oraz art. 361 § 1 i 2 k.c. stwierdził, iż powództwo jest uzasadnione w części. Opierając się na opinii biegłego uznał, iż wartość pojazdu przed szkodą z dnia 24 listopada 2013 roku wynosiła 31 400 zł, w stanie uszkodzonym 13 200 zł i uwzględniając wypłaconą powodowi kwotę 12 800 złotych przyjął, że powód powinien dodatkowo z tytułu szkody w samochodzie otrzymać od pozwanej kwotę 5 400 zł i w tym zakresie uznał powództwo za zasadne.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c. w związku z art. 14 ustawy z dnia 22.5.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych i art. 817 § 1 k.c.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c., stosunkowo je rozdzielając

Orzeczenie zaskarżył **powód J. F.**, który wnosił o zmianę wyroku przez uwzględnienie powództwa oraz zasądzenie na jego rzecz

od pozwanej zwrotu kosztów postępowania za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zarzucił, że przy ferowaniu wyroku naruszono prawo materialne i procesowe,

tj. regulacje:

- art. 361 § 2 k.c. w zw. z art. 363 § 1 k.c. poprzez nieprawidłową wykładnię i przyjęcie, że szkoda w pojeździe powoda powinna zostać rozliczona metodą różnicową, w sytuacji gdy pojazd został faktycznie naprawiony, a uzasadnione koszty naprawy nie były rażąco wyższe niż wartość pojazdu przez wypadkiem;
- art. 6 k.c. poprzez przyjęcie, że powód nie wykazał, że pojazd można doprowadzić do stanu z przed wypadku za niższą kwotę, w sytuacji,

gdy z kosztorysu uzasadnionych kosztów naprawy porządnego przez pozwanego w postępowaniu likwidacyjnym wynika, że uzasadnione koszty naprawy wynoszą 29 780,97 zł.

- art. 233 k.p.c. poprzez błędną ocenę dowodu z uzupełniającej opinii biegłego z naruszeniem zasady swobodnej oceny dowodów i bezkrytycznie przyjęcie, zgodnie z opinią uzupełniająca, że szkoda powinna zostać rozliczona metodą szkody całkowitej;
- art. 233 k.p.c. poprzez błędną ocenę dowodu z kosztorysu naprawy

na kwotę 29 780,97 zł i przyjęcie, że kosztorys ten został sporządzony

na zlecenie powoda, gdy faktycznie kosztorys ten został sporządzony przez pozwanego w postępowaniu likwidacyjnym.

W uzasadnieniu apelacji podnosił, iż Sąd I instancji przede wszystkim oparł się na uzupełniającej opinii biegłego i przyjął, iż szkoda powinna zostać rozliczona metodą całkowitą. Natomiast biegły wyliczając wartość pojazdu przed wypadkiem zastosował m.in. korektę ujemną z tytułu stanu utrzymania i dbałości o pojazd w wysokości 1 000 zł, nie uzasadniając w żaden sposób tej korekty. Odrzucenie tej korekty doprowadziłoby do ustalenia, iż uzasadnione koszty naprawy nie przekraczają wartości pojazdu przed szkodą.

W odpowiedzi na apelację **pozwana Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W.** wносиła o oddalenie apelacji jako bezzasadnej oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu m.in. podnosił, iż zarzuty powoda są ze sobą sprzeczne, nie zasługuje także na uwzględnienie zarzut powoda zakwalifikowania przez Sąd szkody jako całkowitej. Powód nie odpowiedział na zobowiązanie Sądu i nie przedłożył rachunku za naprawę, nie stawiał się także na termin rozprawy celem przeprowadzenia dowodu z przesłuchania powoda.

Sąd odwoławczy ustalił i zważył co następuje:

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował roszczenia powoda przyjmując, że mają one źródło w łączących pozwaną ze sprawcą wypadku drogowego umowie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów oraz w reżimie odpowiedzialności deliktowej za szkodę, a następnie prawidłowo rozpoznał sprawę.

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną zaskarżonego orzeczenia, w znacznej części dotyczą okoliczności bezspornych pomiędzy stronami, a w pozostałym zakresie mają podstawę w zebranych w sprawie wiarygodnym materiale dowodowym.

Z tych też względów Sąd odwoławczy z poniższymi modyfikacjami przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego w swym zasadniczym zarysie jest prawidłowa.

Odpowiedzialność pozwanej za skutki przedmiotowego wypadku drogowego nie była negowana w toku postępowania.

Ma ona źródło w regulacji prawnej 415 k.c. w związku z art. 436 § 1 k.c. i postanowieniach umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów, zawartych przez pozwaną ze sprawcą wypadków drogowego

oraz w regulacji art. 822 § 4 k.c., uprawniającej poszkodowanego do dochodzenia roszczeń bezpośrednio od pozwanego zakładu ubezpieczeń.

Na zasadach ogólnych rodziła ona po stronie pozwanej obowiązek zapłaty poszkodowanemu odszkodowania za wynikłą w jego następstwie szkodę.

Jego zakres wyznacza regulacja art. 361 § 1 k.c., zgodnie z którą pozwana jest zobowiązana do zrekompensowania mu szkody (w rozumieniu art. 361 § 2 k.c.), będącej normalnym następstwem zdarzenia, z którego ona wynikła.

Stosownie do regulacji art. 363 § 1 zd. 1 k.c. przy ustalaniu jego wysokości priorytet ma restytucja naturalna, która zgodnie z kompensacyjnym charakterem roszczeń odszkodowawczych ma doprowadzić do przywrócenia stanu technicznego i estetycznego samochodu sprzed wypadku, to zaś nastąpi tylko wtedy, gdy naprawa samochodu zostanie przeprowadzona z dochowaniem: standardów, procedur i technologii wymaganych przez producenta samochodu,

co na rynku gwarantują tylko autoryzowane przez producentów samochodów stacje obsługi nazywane w skrócie (...) i przy zastosowaniu części oryginalnych.

Z tej przyczyny przy ustaleniu wysokości wydatków związanych

z przywróceniem samochodowi do stanu sprzed wypadku, powinno się - co do zasady- uwzględnić koszty napraw - w tym także stawki roboczogodzin za prace naprawcze- obowiązujące w (...) danego producenta samochodu, chyba,

że w toku postępowania wykazano, iż inne zakłady stosujące te same technologie napraw i dochowujące tych samych standardów, oferują naprawy po niższych cenach, czego w sprawie nie uczyniono.

Przyjęte przez biegłego stawki roboczogodzin obowiązujące w (...) nie były kwestionowane przez strony i przy ich uwzględnieniu koszty naprawy samochodu zamykają się kwotą **34.169,93zł** (wyjaśnienia biegłego k – 165 akt).

Trafnie apelacja zarzuca, iż przy ferowaniu zaskarżonego wyroku przyjęto wadliwą wartość samochodu sprzed wypadku (w wysokości 31.400zł).

Przy jej ustalaniu oparto się na opinii biegłego, który jednak

nie wyjaśnił w sposób przekonywujący dlaczego przyjął korektę ujemną 5% wartości samochodu w kwocie 1000zł z tytułu stanu utrzymania i dbałości

o samochód, stwierdzając w złożonych wyjaśnieniach ogólnie, iż „Korektę tę przyjął w oparciu o jego doświadczenie zawodowe i wiedzę” nie wskazując jakimi konkretnymi kryteriami kierował się ustalając tę wartość.

Dlatego korektę tę należy uznać za nieuzasadnioną i ustaloną przez biegłego wartość samochodu z chwili wypadku zwiększyć o tę wartość, a w konsekwencji tego przyjąć, że wynosiła ona **32.400zł** (31.400zł + 1000zł).

Jest ona niższa od wskazanych powyżej kosztów naprawy samochodu wobec czego Sąd Rejonowy ostatecznie trafnie przyjął, że wyliczenie należnego poszkodowanemu odszkodowania powinno nastąpić z pominięciem wskazanej powyżej zasady restytucji naturalnej, gdyż jej zastosowanie pociągałoby

dla pozwanej nadmierne koszty (art. 363 § 1 zd. 2 k.c.).

W konsekwencji tego wysokość należnego poszkodowanemu odszkodowania jest równoważna różnicy pomiędzy wartością samochodu z chwili jego uszkodzenia a jego wartością w stanie uszkodzonym (w niekwestionowanej przez strony wysokości **13.200zł**) i zamyka się ono kwotą **19.200zł**.

Z tego tytułu pozwana przed wszczęciem procesu wypłaciła powodowi kwotę 12.800zł, przez co pozostaje w zwłoce w zapłacie pozostałej części odszkodowania w wysokości 6.400zł.

W tej zatem tylko części powództwo jest uzasadnione, co równocześnie wpływa na zakres odpowiedzialności stron za poniesione przez nie w pierwszej instancji koszty procesu (o kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c. i art. 108 § 1 zd. 2 k.p.c.).

Nie znajduje to prawidłowego odzwierciedlenia w zaskarżonym wyroku i dlatego apelację powoda w części uwzględniono zmieniając zaskarżony wyrok w sposób wskazany w sentencji, a w pozostałym zakresie apelację jako bezzasadną w rozumieniu regulacji art. 385 k.p.c. z mocy tej regulacji oddalono.

Reasumując w podanym powyżej zakresie zaskarżony wyrok

jest wadliwy i dlatego apelację powoda jako uzasadnioną w części uwzględ-niono, zmieniając zaskarżony wyrok w sposób określony w sentencji,

a w pozostałym zakresie jako bezzasadną oddalono ją na mocy regulacji

art. 385 k.p.c.

Powoda nie obciążono kosztami postępowania odwoławczego

biorąc pod uwagę nieznaczny nakład pracy pełnomocnika pozwanej (jego udział ograniczył się do sporządzenia odpowiedzi na apelację) oraz uznając,

iż wobec częściowej zasadności zarzutów podniesionych w apelacji i wątpliwego charakteru sprawy w drugiej instancji ze względu na stosunkowo nieznaczna różnicę pomiędzy ustalonymi w tej instancji kosztami naprawy samochodu a jego wartością z chwili wypadku w sprawie zachodzi przewidziany w regulacji art. 102 k.p.c. szczególnie uzasadniony wypadek uzasadniający nie obciążenie powoda obowiązkiem zwrotu pozwanej poniesionych przez nią w tym postępowaniu kosztów procesu.

SSR (del.) Joanna Łukasińska - Kanty SSO Andrzej Dyrda SSO Leszek Dąbek